

УСЕРЕДНЕННЯ ДВОТОЧКОВОЇ КРАЙОВОЇ ЗАДАЧІ ІЗ ЛІНІЙНО ПЕРЕТВОРЕНИМ АРГУМЕНТОМ

Розглядається система з повільними і швидкими змінними, які залежать від лінійно перетвореного аргументу. Обґрунтовується метод усереднення для цієї системи з двоточковими лінійними крайовими умовами на скінченному проміжку часу.

The system with slow and fast variables dependent on linearly transformed argument is considered. The averaging method for the system with two-point linearly value problems on the finite time interval is justified.

1. Вступ. Для систем із повільними та швидкими змінними вигляду

$$\begin{aligned}\frac{dx}{dt} &= \varepsilon X(t, x, \varphi), \\ \frac{d\varphi}{dt} &= Y(t, x, \varphi),\end{aligned}$$

для яких задано початкові умови, метод усереднення уздовж розв'язку $\varphi = \varphi(t, \tau, x)$ незбуреної задачі ($\varepsilon = 0$, τ і x – параметри) обґрунтований В. М. Волосовим [1]. Для таких же систем із двоточковими лінійними крайовими умовами, але які містять і "повільний час" $\tau = \varepsilon t$, метод усереднення обґрунтований в праці М. Балачандри [2]. Крім того, в цій же роботі наведено застосування одержаних результатів в теорії оптимального керування. Усередненню в задачах керування присвячені також праці В.О. Плотнікова [3], Л.Д. Акуленка [4] та ін.

Системи стандартного вигляду із перетвореним аргументом та двоточковими крайовими умовами методом усереднення досліджувались в роботах [5-6], а коливні системи із вектором частот, залежним від повільних змінних – в [7].

У даній роботі метод усереднення, як і в [2], обґрунтовується для двоточкової крайової задачі, але із лінійно перетвореним аргументом, коли незбурена система не містить відхилення аргументу. Зауважимо, що для

такої задачі початкова множина, коли $t = 0$, складається з однієї точки.

2. Усереднена задача. Розглядається крайова задача вигляду

$$\begin{aligned}\frac{dx}{dt} &= \varepsilon X(t, \tau, x, x_\theta, \varphi, \varphi_\theta, \varepsilon), \\ \frac{d\varphi}{dt} &= \omega(t, \tau, x, \varphi) + \varepsilon Y(t, \tau, x, x_\theta, \varphi, \varphi_\theta, \varepsilon),\end{aligned}\quad (1)$$

$$A_1 x|_{t=0} + A_2 x|_{t=L} = d_1$$

$$B_1 \varphi|_{t=0} + B_2 \varphi|_{t=L} = d_2, \quad (2)$$

де x – n -вектор, φ – m -вектор, $x_\theta(t) = x(\theta t)$, $\varphi_\theta(t) = \varphi(\theta t)$, $0 < \theta < 1$, A_ν , B_ν – сталі матриці, а d_1 і d_2 – n - і m -вектори відповідно, елементи яких не залежать від ε . Вектор-функції X і Y визначені і неперервно диференційовні за всіма аргументами в області

$$G_1 = \{(t, \tau, x, x_\theta, \varphi, \varphi_\theta, \varepsilon) : 0 \leq t \leq L,$$

$$0 \leq \tau \leq L, x, x_\theta \in D_1 \subset \mathbb{R}^n, \varphi, \varphi_\theta \in D_2 \subseteq \mathbb{R}^m, \\ 0 \leq \varepsilon \leq \varepsilon_0\},$$

вектор-функція ω визначена і неперервно диференційовна за всіма аргументами в області:

$$\begin{aligned}G_2 = \{(t, \tau, x, \varphi) : 0 \leq t \leq L, 0 \leq \tau \leq L, \\ x \in D_1, \varphi \in D_2\}.\end{aligned}$$

Побудуємо відповідну (1), (2) усереднену задачу уздовж розв'язку незбуреної ($\varepsilon = 0$) задачі. Розглянемо крайову задачу

$$\frac{d\bar{\varphi}}{dt} = \omega(t, \tau, x, \bar{\varphi}),$$

$$B_1\bar{\varphi}|_{t=0} + B_2\bar{\varphi}|_{t=L} = d_2, \quad (3)$$

де τ і x розглядаються як параметри. Нехай задача (3) має розв'язок $\bar{\varphi} = \bar{\varphi}(t, \tau, x)$. Усереднимо вектор-функцію X по t , вважаючи інші змінні параметрами:

$$X_0(\tau, x, x_\theta) = \frac{1}{L} \int_0^L X(t, \tau, x, x_\theta, \bar{\varphi}(t, \tau, x), \bar{\varphi}(\theta t, \theta \tau, x_\theta), 0) dt. \quad (4)$$

Усереднена задача для повільної змінної є такою:

$$\frac{d\bar{x}}{dt} = \varepsilon X_0(\tau, \bar{x}, \bar{x}_\theta),$$

$$A_1\bar{x}|_{t=0} + A_2\bar{x}|_{t=L} = d_1. \quad (5)$$

Припустимо, що крайова задача (5) має розв'язок $\bar{x} = \bar{x}(t, \tau, \varepsilon)$. Зрозуміло, що розв'язання задач (3) і (5) значно простіше, порівняно з (1), (2), оскільки рівняння для $\bar{x}$ не залежить від $\bar{\varphi}$, $\bar{\varphi}_\theta$, а в (3) τ і x – параметри.

Зауваження. Замість другого рівняння в (1) можна розглянути загальніше рівняння

$$\frac{d\varphi}{dt} = Y(t, \tau, x, x_\theta, \varphi, \varphi_\theta, \varepsilon).$$

Припустимо, що при $\varepsilon = 0$ відомий розв'язок $\bar{\varphi} = \bar{\varphi}(t, \tau, x, x_\theta)$ відповідної крайової задачі, де τ , x , x_θ – параметри. Тоді аналогічно можна побудувати усереднену систему (5). Але при цьому проблематичним є знаходження в явному вигляді розв'язку $\bar{\varphi} = \bar{\varphi}(t, \tau, x, x_\theta)$ задачі з лінійно перетвореним аргументом і, крім того, ускладнюється усереднена задача (5), тому що рівняння для $\bar{x}$ набуває вигляду

$$\frac{d\bar{x}}{d\tau} = \varepsilon X_0(\tau, x, x_\theta, x_{\theta^2}).$$

2. Умови та основний результат.

Якщо $z \in \mathbb{R}^k$ і $f = f(t, \varepsilon)$ – скалярна функція, $(t, \varepsilon) \in G_3 = [0, L] \times [0, \varepsilon_0]$, то $\|z\| := |z_1| + \dots + |z_n|$, $\|f\| := \max_{G_3} |f(t, \varepsilon)|$. Припустимо, що виконуються наступні умови.

1⁰. Двоточкова задача (3) має розв'язок $\bar{\varphi} = \bar{\varphi}(t, \tau, x)$, де τ і x – параметри, і за цими параметрами неперервно диференційовна.

2⁰. Усереднена задача (5) має розв'язок $\bar{x} = \bar{x}(t, \varepsilon)$.

Введемо позначення:

$$\overline{M} := (t, \tau, \bar{x}(t, \varepsilon), \bar{x}(\theta t, \varepsilon)),$$

$$\overline{\overline{M}} := (t, \tau, \bar{x}(t, \varepsilon), \bar{\varphi}(t, \varepsilon)),$$

$$C(t, \varepsilon) := \frac{\partial X_0}{\partial x}(\overline{M}), C_1(t, \varepsilon) := \frac{\partial X_0}{\partial x_\theta}(\overline{M}),$$

$$D(t, \varepsilon) := \frac{\partial \omega}{\partial \varphi}(\overline{\overline{M}}).$$

Розглянемо при $t \geq 0$ лінійні системи

$$\frac{d\eta}{dt} = \varepsilon C(t, \varepsilon)\eta + \varepsilon C_1(t, \varepsilon)\eta_\theta, \quad (6)$$

$$\frac{d\xi}{dt} = D(t, \varepsilon)\xi. \quad (7)$$

3⁰. Нехай $\Phi(t, s, \varepsilon)$ – матриця Коші системи (6) і $\Delta_1(\varepsilon) := A_1 + A_2\Phi(L, 0, \varepsilon)$. Розв'язок (6) можна записати у вигляді[8]:

$$\eta(t, \varepsilon) = \Phi(t, 0, \varepsilon)\eta(0, \varepsilon).$$

Припустимо, що $|\det \Delta_1(\varepsilon)| \geq \delta_1 > 0$. Ця нерівність є умовою того, що рівняння (6) з крайовими умовами вигляду (2), де $d_1 = 0$, має тільки нульовий розв'язок.

4⁰. Нехай $\Psi(t, s, \varepsilon)$ – матриця Коші системи (7) і $\Delta_2(\varepsilon) := B_1 + B_2\Psi(L, 0, \varepsilon)$. Припустимо, що $|\det \Delta_2(\varepsilon)| \geq \delta_2 > 0$ для $\varepsilon \in [0, \varepsilon_0]$.

5⁰. Введемо функцію

$$w(\tau, x, \varepsilon) = \int_0^t [X(s, \tau, x, x_\theta, \bar{\varphi}, \bar{\varphi}_\theta, 0) - X_0(\tau, x, x_\theta)] ds,$$

де

$$\bar{\varphi} = \bar{\varphi}(t, \tau, x), \bar{\varphi}_\theta = \bar{\varphi}(\theta t, \theta \tau, x_\theta),$$

τ , x і x_θ розглядаються як параметри. Припустимо, що функція w не залежить від параметра x_θ .

Сформулюємо основний результат.

Теорема. Нехай вектор-функції X , Y і ϖ визначені і неперервно диференційовні за всіма аргументами в області G_1 і G_2 відповідно і виконуються умови $1^0 - 5^0$. Тоді для досить малого $\bar{\varepsilon} > 0$ двоточкова крайова задача (1), (2) має розв'язок $x^*(t, \varepsilon)$, $\varphi^*(t, \varepsilon)$. Цей розв'язок неперервний по ε і

$$\lim_{\varepsilon \rightarrow 0} [\|x^*(t, \varepsilon) - \bar{x}(t, \varepsilon)\| + \|\varphi^*(t, \varepsilon) - \bar{\varphi}(t, \varepsilon)\|] = 0. \quad (8)$$

3. Допоміжна лема. Розглянемо крайову задачу

$$\begin{aligned} \frac{du}{dt} &= \varepsilon F(t, \varepsilon)u + \varepsilon F_1(t, \varepsilon)u_\theta + b(t, u, u_\theta, v, v_\theta, \varepsilon), \\ \frac{dv}{dt} &= G(t, \varepsilon)u + H(t, \varepsilon)v + d(t, u, u_\theta, v, v_\theta, \varepsilon), \end{aligned} \quad (9)$$

$$A_1 u|_{t=0} + A_2 u|_{t=L} = 0,$$

$$B_1 u|_{t=0} + B_2 u|_{t=L} = 0,$$

де u і v – n - і m -вимірні вектори відповідно, F і F_1 , G , H – неперервні матриці в G_3 розмірності $n \times n$, $m \times n$ і $m \times m$ відповідно. Введемо позначення: $p = \text{col}(u, u_\theta, v, v_\theta)$, $f = \text{col}(b, d)$.

Лема. Нехай:

1) вектор-функція $f(t, p, \varepsilon)$ неперервна в області $0 \leq t \leq L$, $0 \leq \varepsilon \leq \varepsilon_0$, $\|p\| \leq \nu_0$;

2) існують неспадні по кожному аргументу функції $\lambda(\varepsilon)$ і $\mu(\nu, \varepsilon)$, $0 \leq \varepsilon \leq \varepsilon_0$, $0 \leq \nu \leq \nu_0$ такі, що $\lambda(0) = \mu(0, 0) = 0$ і

$$\|f(t, 0, \varepsilon)\| \leq \lambda(\varepsilon),$$

$$\|a(t, p_1, \varepsilon) - a(t, p_2, \varepsilon)\| \leq \mu(\nu, \varepsilon)\|p_1 - p_2\|;$$

3) для матриці Коші $C(t, s, \varepsilon)$ системи

$$\frac{du}{dt} = \varepsilon F(t, \varepsilon)u + \varepsilon F_1(t, \varepsilon)u_\theta,$$

і такої ж матриці $D(t, \varepsilon)$ системи

$$\frac{dv}{dt} = H(t, \varepsilon)v \quad (10)$$

виконуються умови 3^0 і 4^0 відповідно, де замість матриць $\Delta_k(\varepsilon)$ беруться матриці $\Gamma_k(\varepsilon)$.

Тоді можна вказати такі додатні числа ε^* і ν^* , $\nu^* \leq \nu_0$ і $\varepsilon^* \leq \varepsilon_0$, що для кожного $\varepsilon \in (0, \varepsilon^*]$ існує єдиний розв'язок $u^*(t, \varepsilon)$, $v^*(t, \varepsilon)$ крайової задачі (9), неперервний по ε і норма якого не перевищує ν_0^* .

Доведення. Розглянемо лінійну крайову задачу

$$\begin{aligned} \frac{du}{dt} &= \varepsilon F(t, \varepsilon)u + \varepsilon F_1(t, \varepsilon)u_\theta + r(t, \varepsilon), \\ A_1 u|_{t=0} + A_2 u|_{t=L} &= 0, \end{aligned} \quad (11)$$

де $r \in \mathbb{B}^\kappa$, тобто r – неперервне відображення із $[0, L] \times [0, \varepsilon_0]$ в $\mathbb{R}^n$.

Оскільки для матриці Коші $C(t, s, \varepsilon)$ виконується умова 3^0 , то із (11) одержимо

$$u(0, \varepsilon) = -\Gamma_1^{-1}(\varepsilon)A_2 \int_0^L C(L, s, \varepsilon)r(s, \varepsilon)ds.$$

Тоді розв'язок крайової задачі (11) набуває вигляду

$$u(t, \varepsilon) = (\mathcal{L}_1 r)(t, \varepsilon),$$

де $\mathcal{L}_1: B^n \rightarrow \mathbb{R}^n$,

$$\begin{aligned} (\mathcal{L}_1 r)(t, \varepsilon) &= -C(t, 0, \varepsilon)\Gamma_1^{-1}(\varepsilon)A_2 \int_0^L C(L, s, \varepsilon) \times \\ &\times r(s, \varepsilon)ds + \int_0^t C(t, s, \varepsilon)r(s, \varepsilon)ds. \end{aligned}$$

З умов 1-2 леми випливає, що матриця Коші $C(t, s; \varepsilon)$ експоненціально обмежена [8, теорема 1.3], тому знайдеться $c_1 > 0$ таке, що

$$\|\mathcal{L}_1 r\| \leq c_1 \|r\|. \quad (12)$$

Для крайової задачі

$$\frac{dv}{dt} = G(t, \varepsilon)u + H(t, \varepsilon)v + q(t, \varepsilon), \quad (13)$$

$$B_1 v|_{t=0} + B_2 v|_{t=L} = 0$$

таким же чином знаходимо

$$v(t, \varepsilon) = (\mathcal{L}_2 q)(t, \varepsilon),$$

де

$$\begin{aligned} (\mathcal{L}_2 q)(t, \varepsilon) = & -D(t, 0, \varepsilon) \Gamma_2^{-1}(\varepsilon) \times \\ & \times \int_0^L D(L, s, \varepsilon) (G(s, \varepsilon) (\mathcal{L}_1 r)(s, \varepsilon) + q(s, \varepsilon)) ds + \\ & \times \int_0^t D(t, s, \varepsilon) (G(s, \varepsilon) (\mathcal{L}_1 r)(s, \varepsilon) + q(s, \varepsilon)) ds \end{aligned}$$

і для деякої сталої $c_2 > 0$ виконується нерівність

$$\|\mathcal{L}_2 q\| \leq c_2 (\|r\| + \|q\|). \quad (14)$$

Розглянемо тепер крайову задачу (9). Нехай $B_\nu^n = \{f : f \in B^n \text{ і } \|f\| \leq \nu\}$ й аналогічне позначення для B_ν^m . Якщо виконується умова 2 леми, то

$$\begin{aligned} \|a(t, p, \varepsilon)\| & \leq \|a(t, p, \varepsilon) - a(t, 0, \varepsilon)\| + \\ & + \|a(t, 0, \varepsilon)\| \leq \mu(\nu, \varepsilon) \|p\| + \lambda(\varepsilon), \end{aligned}$$

якщо $0 \leq \varepsilon \leq \varepsilon_0$ і $0 \leq \nu \leq \nu_0$.

Виберемо $\nu^* \in (0, \nu_0]$ і $\varepsilon_1 \in (0, \varepsilon_0]$ так, щоб $(c_1 + c_2)\mu(\nu, \varepsilon) \leq 0.5$ для $\nu \leq \nu^*$ і $\varepsilon \leq \varepsilon_1$. Тепер знайдеться $\varepsilon^* \in (0, \varepsilon_1]$ таке, що $(c_1 + c_2)\lambda(\varepsilon^*) \leq 0.5\nu^*$. Тоді

$$(c_1 + c_2)[\mu(\nu, \varepsilon)\nu + \lambda(\varepsilon)] < \nu$$

для $\nu \in (0, \nu^*]$ і $\varepsilon \in (0, \varepsilon^*]$.

Покажемо, що відображення $\mathcal{L} := \begin{bmatrix} \mathcal{L}_1 \\ \mathcal{L}_2 \end{bmatrix}$ є відображенням стиску в B_ν^{m+n} . Справді, з нерівностей (12) і (14) випливає

$$\begin{aligned} \|(\mathcal{L}a)\| & \leq (c_1 + c_2) \|a(t, p(t), \varepsilon)\| \leq \\ & \leq (c_1 + c_2) (\mu(\nu, \varepsilon_1)\nu + \lambda(\varepsilon_1)) < \nu, \end{aligned}$$

для $\|p\| \leq \nu \leq \nu^*$, $\varepsilon \leq \varepsilon^*$. Далі маємо, що

$$\begin{aligned} \|\mathcal{L}a_1 - \mathcal{L}a_2\| & \leq (c_1 + c_2) \|\mu(\nu, \varepsilon)\| \|a_1 - a_2\| < \\ & < 0.5 \|a_1 - a_2\| \end{aligned}$$

для $\nu \leq \nu^*$ і $\varepsilon \leq \varepsilon^*$.

Згідно з принципом стискаючих відображень існує єдина нерухома точка $[u^*, v^*] \in \mathbb{R}_\nu^{n+m}$, $\|u\| + \|v\| \leq \|p\| \leq \nu^*$, тобто існує єдиний розв'язок крайової задачі (9), норма якого не перевищує ν^* . Із зображення розв'язку випливає його неперервність по ε . Якщо $\varepsilon = 0$, то $u^* = v^* = 0$.

4. Доведення теореми. Як і в роботі [2] запровадимо в системі (1) заміну

$$\begin{aligned} x & = \zeta + \varepsilon w(t, \tau, \zeta), \\ \varphi & = \bar{\varphi}(t, \tau, \zeta) + \varepsilon \psi, \end{aligned} \quad (15)$$

де $\bar{\varphi}$ – розв'язок усередненої крайової задачі (3). Зауважимо, що $w(0, \tau, \zeta) = w(T, \tau, \zeta) = 0$. Із першого з рівнянь (1) одержимо

$$\begin{aligned} \left(I - \varepsilon \frac{\partial w}{\partial \zeta}\right) \frac{d\zeta}{dt} & = \varepsilon X_0(\varepsilon t, \zeta, \zeta_\theta) + \\ & + \varepsilon (X(t, \varepsilon t, x, x_\theta, \varphi, \varphi_\theta, \varepsilon) - \\ & - X(t, \varepsilon t, \zeta, \zeta_\theta, \bar{\varphi}, \bar{\varphi}_\theta, 0)) + \varepsilon^2 \frac{\partial w}{\partial \zeta}. \end{aligned}$$

Оскільки $\varepsilon \left\| \frac{\partial w}{\partial \zeta} \right\| < 1$ для $\varepsilon \in [0, \varepsilon_0]$, $0 < \varepsilon_0$ – досить мале, то матриця $I - \varepsilon \frac{\partial w}{\partial \zeta}$ – невідвернена, а обернену до неї можна записати у вигляді

$$I + \varepsilon W(t, \zeta, \zeta_\theta, \varepsilon).$$

Отже,

$$\frac{d\zeta}{dt} = \varepsilon X_0(\varepsilon t, \zeta, \zeta_\theta) + \varepsilon^2 X_1(t, \zeta, \zeta_\theta, \psi, \psi_\theta, \varepsilon), \quad (16)$$

де

$$\begin{aligned} X_1 & = W(t, \zeta, \zeta_\theta, \varepsilon) X_0(\varepsilon t, \zeta, \zeta_\theta) + \\ & + (I + \varepsilon W(t, \zeta, \zeta_\theta, \varepsilon)) \left[\frac{1}{\varepsilon} (X(t, \varepsilon t, \zeta + \varepsilon w, \zeta_\theta + \right. \\ & + \varepsilon w_\theta, \bar{\varphi} + \varepsilon \psi, \bar{\varphi}_\theta + \varepsilon \psi_\theta, \varepsilon) - X(t, \varepsilon t, \zeta, \zeta_\theta, \bar{\varphi}, \\ & \left. \bar{\varphi}_\theta, 0) + \frac{\partial w}{\partial \tau} \right]. \end{aligned}$$

Із другого рівняння (1) і (15) маємо

$$\begin{aligned} \frac{d\psi}{dt} & = \frac{1}{\varepsilon} [\omega(t, \varepsilon t, \zeta + \varepsilon w, \bar{\varphi} + \varepsilon \psi) - \omega(t, \varepsilon t, \zeta, \bar{\varphi})] - \\ & - \frac{\partial \bar{\varphi}(t, \varepsilon t, \zeta)}{\partial \zeta} X_0(\varepsilon t, \zeta, \zeta_\theta) - \frac{\partial \bar{\varphi}(t, \varepsilon t, \zeta)}{\partial \tau} + \end{aligned}$$

$$+Y(t, \varepsilon t, \zeta + \varepsilon w, \zeta_\theta + \varepsilon w_\theta, \bar{\varphi} + \varepsilon \psi, \bar{\varphi}_\theta + \varepsilon \psi_\theta, \varepsilon) + \\ + \varepsilon \frac{\partial \bar{\varphi}(t, \varepsilon t, \zeta)}{\partial \zeta} X_1(t, \zeta, \zeta_\theta, \psi, \psi_\theta, \varepsilon).$$

змінні ζ і ψ задовольняють крайові умови

$$A_1 \zeta|_{t=0} + A_2 \zeta|_{t=L} = d_1,$$

$$B_1 \psi|_{t=0} + B_2 \psi|_{t=L} = 0.$$

Запровадимо ще одну заміну

$$\zeta = \bar{x}(t, \varepsilon) + z. \quad (17)$$

В підсумку одержимо крайову задачу

$$\frac{dz}{dt} = C(t, \varepsilon)z + C_1(t, \varepsilon)z_\theta + \varepsilon X_2(t, z, z_\theta, \psi, \psi_\theta, \varepsilon), \\ \frac{d\psi}{dt} = D(t, \varepsilon)\psi + E(t, \varepsilon)z + Y_2(t, z, z_\theta, \psi, \psi_\theta, \varepsilon), \quad (12)$$

$$A_1 z|_{t=0} + A_2 z|_{t=L} = 0,$$

$$B_1 \psi|_{t=0} + B_2 \psi|_{t=L} = 0,$$

де матриці C , C_1 і D визначені в п.3.

Одержана система має вигляд (9). Умови, накладені на систему (1), дозволяють зробити висновок, що виконані умови леми, тому для досить малого $\bar{\varepsilon} \leq \varepsilon_0$ існує єдиний розв'язок $z^*(t, \varepsilon)$, $\psi^*(t, \varepsilon)$ задачі (17), неперервний по ε при $0 \leq \varepsilon \leq \bar{\varepsilon}$, $z^*(t, 0) = \psi^*(t, 0) = 0$. На підставі (16) і (17) одержимо рівність (8). Теорему доведено.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Волосов В.М., Моргунов Б.И. Метод осреднения в теории нелинейных колебательных систем. — М.: Изд-во МГУ, 1971. — 507 с.
2. Balachandra M. An Averaging Theorem for Two-Point Boundary Value Problems with Applications to Optimal Control // J. of Math. Anal. and Appl. — 1976. — V. 55, N 1. — P. 46 - 60.
3. Плотников В.А. Метод усреднения в задачах управления / Плотников В.А. — Киев: Одесса: Лыбидь, 1992. — 188 с.
4. Акуленко Л.Д. Асимптотические методы оптимального управления / Акуленко Л.Д. — М.: Наука, 1987. — 368 с.
5. Філіпчук М.П., Бігун Я.Й. Чисельно-аналітичний метод дослідження багатоточкових крайових задач для систем диференціальних рівнянь із перетвореним аргументом // Укр. мат. журн. - 1998. - Т. 50, № 11. - С.1581-1585.

6. Бігун Я.И., Фодчук В.И. Исследование одной краевой задачи для дифференциально-функциональных уравнений методом усреднения // Асимптотические методы в теории математической физики. — К.: Ин-т математики АН УССР, 1988. — С.30—36.

7. Бігун Я.Й. Існування розв'язку та усереднення нелінійних багаточастотних задач із запізненням // Укр. мат. журн. — 2007. — 59, №4. — С. 435–446.

8. Тышкевич В.А. Некоторые вопросы теории устойчивости функционально-дифференциальных уравнений. — Киев: Наук. думка, 1981. — 80 с.